

31 Μαρτίου, 1989

{ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής}

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

MARGAL LTD.,

Αιτητές,

v.

ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 213/87).

5 *Φυσική Δικαιοσύνη — Δικαίωμα ακροάσεως — Δεν υφίσταται σε καθαρα διοικητικές διαδικασίες — Ανάκληση άδειας Υπεράκτιας Εταιρείας λόγω παραβάσεως όρων άδειας της — Η εταιρεία δεν έχει δικαίωμα ακροάσεως.*

10 *Γενικές Αρχές Διοικητικού Δικαίου — Διακριτική εξουσία — Δικαστικός έλεγχος — Εφαρμοστέες αρχές — Το ακυρωτικό Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, όταν η διοίκηση δεν έχει υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής ευχέρειάς της.*

15 Η αιτούσα ζήτησε και της δόθηκε άδεια να εγγραφεί και λειτουργήσει στην Κύπρο σαν υπεράκτια εταιρεία με τον όρο ότι οι δραστηριότητές της, εκτός από διεύθυνση και διαχείριση αυτής ταύτης της εταιρείας, θα διεξάγονται αποκλειστικώς και μόνο εκτός Κύπρου. Η Κεντρική Τράπεζα Κύπρου σε απάντηση επιστολής των δικηγόρων της εταιρείας, προτού η εταιρεία εγγραφεί, ανέφερε πως (κατά πρόχειρη μετάφραση εκ του αγγλικού), "υπεράκτιες επιχειρήσεις μπορούν να αγοράζουν εμπορεύματα που κατασκευάσθηκαν στο εξωτερικό από εγκεκριμένες αποθήκες του τελωνείου και που τα εμπορεύματα αυτά ανήκουν σε επιχειρηματίες ντόπιους, με σκοπό όπως τα επανεξάξουν στο εξωτερικό, νοουμένου ότι οι πληρωμές γίνονται με εξωτερικά κεφάλαια".

25 Η αιτούσα προέβη σε δραστηριότητες που δεν ήταν απλή αγορά εμπορευμάτων από αποθήκες τελωνείου για επανεξαγωγή. Οι δραστηριότητες της εταιρείας είχαν εμπλέξει ημεδαπούς οργανι-

σμούς, εταιρείες και ανθρώπους σε μια σειρά ενεργειών που οπωσδήποτε ήταν ενάντια προς το βασικό και θεμελιακό όρο της ιδρύσεως της εταιρείας. Η Κεντρική Τράπεζα αφού έκρινε πως οι δραστηριότητες αυτές της εταιρείας δεν ήταν απλές παρατυπίες αλλά συγκρούονταν με τα οικονομικά συμφέροντα του τόπου διέγραψε την εταιρεία. 5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, αφού βρήκε ότι η καθ' ης η αίτηση διεξήγαγε πλήρη έρευνα, ότι η επίδικη απόφασή της ήταν πλήρως δικαιολογημένη και ότι με βάση την νομολογία η αιτούσα δεν είχε δικαίωμα να ακουσθεί, απέρριψε την αίτηση ακυρώσεως, γιατί η διοίκηση, ενόψει των περιστατικών της υποθέσεως αυτής, δεν είχε υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής της εξουσίας. 10

Η αίτηση ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα. 15

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Stylianides v. The Republic (1985) 3 C.L.R. 518, 20

Peristeronopighi Transport Co. Ltd. v. The Republic (1987) 3 C.L.R. 451,

Kyriakides v. The Council for Registration of Architects and Civil Engineers (1965) 3 C.L.R. 159, 25

Roditis v. Karageorgis and Others (1965) 3 C.L.R. 230,

Hadjilouka v. Republic (1969) 3 C.L.R. 590, 30

Pantelidou v. Republic, 4 R.S.C.C. 100,

Kontemeniotis v. C.B.C. (1982) 3 C.L.R. 1027, 35

Group of five Tours v. Republic (1983) 3 C.L.R. 793,

Christou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 373,

Charalambides v. Republic (1964) 3 C.L.R. 326, 40

Karayianni v. Republic (1980) 3 C.L.R. 108,

Hadjieracleous v. Republic (1984) 3 C.L.R. 604, 45

York International Securities (Cyprus) Ltd. and Another v. The

Central Bank of Cyprus (1987) 3 C.L.R. 933,

Othonos and Others v. Republic (1987) 3 C.L.R. 362,

5 *Zavros v. The Republic (1969) 3 C.L.R. 310,*

Republic v. Georghiades (1972) 3 C.L.R. 594,

Metalco v. The Republic (1969) 3 C.L.R. 351,

10 *Demosthenous v. Republic (1973) 3 C.L.R. 354,*

Eleftheriou v. Central Bank (1980) 3 C.L.R. 85.

15 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου με την οποία ανεκλήθη η άδεια λειτουργίας της αιτήτριας ως υπεράκτιας εταιρείας.

20 **Κ. Χρυσοστομίδης, για τους Αιτητές.**

Α. Ευαγγέλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.

25 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι αιτητές είναι υπεράκτια εταιρεία που της εδόθη άδεια λειτουργίας στην Κύπρο με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 10 του Περί Ελέγχου Συναλλάγματος Νόμου, 30 **Κεφ. 199.** Η άδεια λειτουργίας της αιτήτριας εταιρείας ανεκλήθη στις 30/1/87. Η αιτήτρια προσβάλλει την απόφαση της Κεντρικής Τράπεζας με την οποία ανακάλεσε την απόφασή της για λειτουργία της αιτήτριας εταιρείας και 35 **ζητά δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και η απόφαση της Κεντρικής Τράπεζας (καθ' ης η αίτηση) που κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια στις 30/1/87, είναι άκυρος και στερείται οιοδήποτε εννόμου αποτελέσματος.**

40 **Είναι ο ισχυρισμός της αιτήτριας πως,**

(α) η πιο πάνω απόφαση εστερείτο αιτιολογίας,

(β) δε δόθηκε στους αιτητές η αναγκαία ευκαιρία για να ακουστούν πριν από την προσβαλλόμενη απόφαση,

(γ) η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αποτέλεσμα πλάνης περί τα πράγματα και το Νόμο,

(δ) κατά τη λήψη της απόφασης έγινε παραβίαση των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης, 5

(ε) δεν έγινε η δέουσα έρευνα και

(στ) έγινε κακή άσκηση της διακριτικής εξουσίας. 10

Στις 11/3/85 ο δικηγόρος των αιτητών κ. Γιώργος Πλατρίτης, υπέβαλε αίτηση προς την Κεντρική Τράπεζα Κύπρου με την οποία ζητούσε εγγραφή πάνω σε υπεράκτια βάση της Εταιρείας MARGAL LTD (τεκμήριο 1). Οι αιτητές κατέθεσαν Ιδρυτικό Έγγραφο της Εταιρείας με τους σκοπούς για τους οποίους ιδρύετο και η Κεντρική Τράπεζα εξέδωσε στις 12/3/85 άδεια στην Εταιρεία όπως λειτουργεί πάνω σε υπεράκτια βάση. Το Ιδρυτικό Έγγραφο της Εταιρείας είναι τεκμήριο 2 και ο όρος 3(ρ) αναφέρει: 15

"Όλοι οι δραστηριότητες οι αναφερόμενοι εις τας διαφόρους παραγράφους του παρόντος ιδρυτικού εγγράφου της Εταιρείας εξαιρουμένων της διευθύνσεως και διαχειρίσεως της Εταιρείας, θα διεξάγονται αποκλειστικώς και μόνον εκτός Κύπρου." 20 25

Πρέπει να αναφερθεί πως ένα μήνα περίπου από την κατάθεση της αίτησης της αιτήτριας προς την Κεντρική Τράπεζα για εγγραφή, και συγκεκριμένα στις 14/2/85, ο τότε δικηγόρος της αιτήτριας Εταιρείας κ. Πλατρίτης, ζήτησε να πληροφορηθεί από την Κεντρική Τράπεζα εάν επιτρέπεται όπως υπεράκτιες εταιρείες θέτουν παραγγελίες σε ημεδαπές εταιρείες οι οποίες να θέτουν παραγγελίες σε εργοστάσια του εξωτερικού και αφού αφιχθούν τα εμπορεύματα να τίθενται σε αποθήκη αποταμίευσης και να εξαγονται ακολούθως στο εξωτερικό. Οι καθ' ων η αίτηση με επιστολή τους προς τους αιτητές, ημερομηνίας 22/2/85 (τεκμήριο 5), απάντησαν ότι αυτό γίνεται νοουμένου ότι οι πληρωμές θα γίνονται σε ξένο συνάλλαγμα. 30 35 40

Η επιστολή αναφέρει επί λέξει:

"Dear Sir,

5 With reference to your letter dated 14th February, 1985 we wish to confirm that offshore enterprises may purchase foreign-made goods from bonded stocks belonging to local businesses for the purpose of reexporting them abroad provided that they always pay in external funds.

10 Yours faithfully,

CENTRAL BANK OF CYPRUS

15 S. Michaelides P. Arsalides."

Στις 14/1/86 οι αιτητές έστειλαν επιστολή προς την Κεντρική Τράπεζα (τεκμήριο 4) με την οποία έλεγαν ότι,

20 (α) Εξουσιοδοτήθηκαν από την Κεντρική με την επιστολή της ημερομηνίας 22/2/85 (τεκμήριο 5), να αγοράζουν από ημεδαπούς κατοίκους Κύπρου εμπορεύματα από αποθήκες αποταμίευσης για επανεξαγωγή,

25 (β) Χρησιμοποίησαν την ημεδαπή Εταιρεία ΑΧΧΙΣ EXPORTS για τις εξαγωγές τους αλλά το προϊόν της πώλησεως επιστώνετο προς όφελος της ΜΑΡΓΑΛ,

30 (γ) Ότι για κάθε αγορά από κατοίκους Κύπρου προϊόντων για επανεξαγωγή κατέβαλλαν σε αυτούς και ένα ποσοστό κέρδους.

35 Ακολούθως η Κεντρική Τράπεζα απέστειλε επιστολές στο Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας και στο Τμήμα Τελωνείων (τεκμήριο 6) ημερομηνίας 27/2/86 υποδεικνύοντας την ορθή διαδικασία που έπρεπε να ακολουθούν οι αιτητές κατά τις εξαγωγές τους ώστε να μην ενεργούν αντίθετα με την άδειά τους. Επίσης η Κεντρική Τράπεζα ήλθε σε επαφή με την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, οι οποίοι ήταν οι τραπεζίτες των αιτητών στην Κύπρο, ζητώντας με επιστολή της, ημερομηνίας 6/3/1986 (τεκμήριο 7 (α)(β)(γ)), να εξακριβώσει τη διαδικασία πιστοποίησης των εντύπων εξαγωγής CD3 των αιτητών. Συγκεκριμένα με επιστολή της ημερομηνίας 13/3/86 (τεκμήριο 7(α)), η

Κεντρική Τράπεζα ζητά να πληροφορηθεί γιατί το προϊόν (έσοδα) των εξαγωγών είχε πιστωθεί στο λογαριασμό ξένου συναλλάγματος υπεράκτιας εταιρείας αφού οι πραγματικοί πωλητές, όπως φαίνονταν στα έντυπα εξαγωγών, ήταν Κυπριακές Εταιρείες. Επειδή δε η απάντηση της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος, ημερομηνίας 6/5/86 (τεκμήριο 7(γ)) περιείχε παράγραφο που έλεγε ότι στις πιο πάνω περιπτώσεις εξαγωγών δεν είχε εξασφαλιστεί η απαιτούμενη από τον Περί Ελέγχου Συναλλάγματος Νόμο άδεια της Κεντρικής για πληρωμή υπεράκτιας εταιρείας από Τράπεζα, η Κεντρική Τράπεζα ζήτησε με επιστολή της ημερομηνίας 24/5/86 (τεκμήριο 9) πρόσθετα στοιχεία, αφού στο μεταξύ είχε εξασφαλίσει τη σύμφωνη απάντηση για το προσχέδιο επιστολής που θα απηύθυνε στους αιτητές από το Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας και το Τμήμα Τελωνείων (τεκμήριο 8(α)(β)).

Επειδή τα σχέδια που υπέβαλαν οι αιτητές με επιστολή τους, ημερομηνίας 17/6/86 (τεκμήριο 10), κρίθηκαν ανεπαρκή, η Κεντρική Τράπεζα με επιστολή της, ημερομηνίας 13/9/86 (τεκμήριο 11), ζήτησε ορισμένες διευκρινίσεις και με συστημένη επιστολή της προς τους αιτητές, ημερομηνίας 7/10/86 (τεκμήριο 12), επέστησε την προσοχή τους ότι μη απάντησή τους προς τις επιστολές της εντός 15 ημερών θα ισοδυναμούσε σε μη συμμόρφωση προς τους όρους άδειας λειτουργίας τους και θα παραβίαζε την άδεια λειτουργίας τους. Παράλληλα η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος κατόπιν οδηγιών της Κεντρικής Τράπεζας κατέθεσε ποσό δυτικογερμανικών μάρκων σε εκκρεμή λογαριασμό, τεκμήριο 13, αντί να πιστώσει τον κανονικό λογαριασμό των αιτητών.

Ενόψει των πιο πάνω, οι αιτητές με τέλεξ, ημερομηνίας 20/10/86 (τεκμήριο 14), ζητούσαν πίστωση χρόνου για να ετοιμάσουν οι λογιστές τους τα ζητηθέντα στοιχεία, τα οποία τελικά υπέβαλαν στις 25/10/86 (τεκμήριο 15) ζητώντας και πάλι από την Τράπεζα να τους υποδειχθεί η ορθή διαδικασία για την εκτέλεση των εργασιών τους. Με τέλεξ δε ημερομηνίας 4/11/86 (τεκμήριο 16), δήλωναν προς την Τράπεζα ότι την καθιστούσαν υπεύθυνη για την παγοποίηση του λογαριασμού τους (τεκμήριο 13) και για τους τόκους που επεβάλλοντο στο παγοποιηθέν ποσό. Λόγω του ότι τα στοιχεία που υποβλήθηκαν από τους αιτητές στις

25/10/86 (τεκμήριο 15) ενδυνάμωναν τις αμφιβολίες της Κεντρικής Τράπεζας για το νομότυπο των εργασιών των αιτητών, η Κεντρική Τράπεζα με επιστολή της ημερομηνίας 24/11/86 (τεκμήριο 17(α)), ζήτησε ακόμη πρόσθετα στοιχεία από την Κυπριακή Εταιρεία κκ. Μ.Ντ. Νικολαΐδης Λτδ., από τους οποίους οι αιτητές αγόραζαν τα εισαγόμενα προϊόντα, ώστε να μπορέσουν να εξακριβώσουν τον τύπο συνεργασίας των δύο Εταιρειών. Επίσης με επιστολή τους προς την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, ημερομηνίας 24/11/86 (τεκμήριο 17(β)), ζήτησαν εξηγήσεις σχετικά με τον τρόπο που η MARGAL πλήρωνε τη Μ.Ντ. Νικολαΐδης Λτδ., καθώς και το περιθώριο κέρδους της Κυπριακής Εταιρείας από την εν λόγω συνεργασία. Στην απάντησή της ημερομηνίας 12/12/86 (τεκμήριο 18(α)) η Εθνική Τράπεζα πληροφορεί την Κεντρική Τράπεζα ότι τη συναλλαγματική διαφορά μεταξύ τιμής αγοράς και τιμής πώλησης επιβαρύνθηκε η Κυπριακή Εταιρεία (ενώ αργότερα με επιστολή της ημερομηνίας 27/7/87, τεκμήριο 29, διευκρινίζει το αντίθετο, ότι δηλαδή το επιβαρυνόταν η Εταιρεία MARGAL). Επίσης η Μ.Ντ. Νικολαΐδης Λτδ. πληροφόρησαν με επιστολή τους, ημερομηνίας 16/12/86, (τεκμήριο 18(β)) την Τράπεζα ότι για κάθε πώλησή τους στους αιτητές εισέπρατταν σχετική προμήθεια.

25 Στο στάδιο αυτό, και αφού αξιολόγησε όλα τα προαναφερθέντα στοιχεία, η Κεντρική Τράπεζα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι αιτητές ενεργούσαν έξω από τα πλαίσια των όρων της αδειάς λειτουργίας τους (τεκμήριο 3) και συγκεκριμένα ότι έβαζαν παραγγελίες εμπορευμάτων στο εξωτερικό μέσω επιχειρήσεων, κατοίκων Κύπρου, οι οποίες στη συνέχεια μεταβίβαζαν/εκχωρούσαν (assigned) τα έγγραφα εισαγωγής στην υπεράκτια MARGAL LTD. Ακολούθως η MARGAL πωλούσε τα εμπορεύματα αυτά εικονικά σε άλλες εταιρείες με συναλλαγματικό καθεστώς κατοίκου Κύπρου, δηλαδή την AXXIS EXPORTS, την ABACUS EXPORTS και την C.G.P. EXPORTS, οι οποίες τα εξήγαγαν στο εξωτερικό. Αυτό φαίνεται και από τα έντυπα εξαγωγών CD3 (τεκμήριο 19(α)(β)(γ)), όπου αναφέρεται το όνομα του πωλητή/αποστολέα στα σχετικά έντυπα. Αντίθετα, το προϊόν των εξαχθέντων εμπορευμάτων πιστωνόταν προς όφελος της MARGAL LTD., όπως φαίνεται στο documentary credit (τεκμήριο 13). Με το προϊόν των εξαχθέντων εμπορευμά-

των οι αιτητές εξοφλούσαν τα φορτωτικά έγγραφα εισαγωγής των εμπορευμάτων στην Κύπρο, τα οποία ήταν υποχρέωση του εισαγωγέα, δηλαδή, της Μ.Ντ. Νικολαΐδης Λτδ.

5

Ενόψει των πιο πάνω, η Κεντρική Τράπεζα με επιστολή της, ημερομηνίας 30/1/1987 (τεκμήριο 20), ανέκαλεσε την άδεια λειτουργίας των αιτητών, λόγω μη συμμόρφωσης προς τους όρους της.

10

Ο δικηγόρος των αιτητών με επιστολή του ημερομηνίας 12/2/1987 (τεκμήριο 22), ζήτησε από την Τράπεζα τους λόγους ανάκλησης της άδειάς τους. Σε απάντηση η Τράπεζα εξηγεί ότι οι αιτητές είχαν επανειλημμένα συνεργαστεί με ημεδαπές εταιρείες κατά παράβαση των όρων εγκαθιδρύσεώς τους και που δεν ήταν προς όφελος της Κυπριακής οικονομίας (τέλεξ ημερομηνίας 17/2/1987, τεκμήριο 23):

15

"MR. G. PLATRITIS

20

SUBJECT: MARGAL LTD

WITH REFERENCE TO YOUR TELEX OF 12.2.1987 WE WISH TO POINT OUT THAT FROM INFORMATION GATHERED BY US FROM VARIOUS SOURCES, WE HAVE FOUND THAT, CONTRARY TO THE OFFSHORE STATUS OF MARGAL LTD., THE COMPANY IN A NUMBER OF OCCASIONS ENTERED INTO NOT-AUTHORISED ARRANGEMENTS WITH RESIDENT COMPANIES WHICH WERE NOT TO THE BENEFIT OF THE CYPRUS ECONOMY.

25

30

REGARDS

ST. NICHOLSON

35

CENTRAL BANK OF CYPRUS."

Επίσης, με τέλεξ ημερομηνίας 17/2/1987 (τεκμήριο 24) και ακολούθως με τέλεξ, ημερομηνίας 24/2/87 (τεκμήρια 26(α)(β)), ζητά από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος να τοποθετηθεί ποσό δυτικογερμανικών μάρκων που ανήκε

40

στους αιτητές με δεσμευμένο λογαριασμό.

5 Είναι ισχυρισμός των αιτητών ότι δεν τους δόθηκε η ευκαιρία να ακουστούν και να παρουσιάσουν την υπόθεσή τους, κατά παράβαση των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης και της χρηστής διοίκησης.

10 Συγκεκριμένα αναφέρονται στην επιστολή τους ημερομηνίας 14/1/86 (τεκμήριο 4), όπου εκθέτουν προς τους καθ' ων η αίτηση τη διαδικασία που ακολουθούσε η Εταιρεία και έμεινε αναπάντητη για μεγάλη χρονική περίοδο, όπως αναφέρουν, καθώς και το ότι πολλές φορές ζήτησαν από την Κεντρική να τους υποδειχθεί η κατάλληλη διαδικασία εκτέλεσης των εργασιών τους (τεκμήριο 15) καθώς και διάφορα τέλεξ και επιστολές (τεκμήρια 15) είχαν μείνει αναπάντητα. Υποστηρίζουν δε ότι οι καθ' ων η αίτηση οφείλουν να τους καλέσουν και να τους αναφέρουν οτιδήποτε πληροφορίες είχαν για τις δραστηριότητές τους και να τους παράσχουν την ευκαιρία να ακουστούν, αφού η απόφασή τους για ανάκληση αδείας λειτουργίας περιέχει την επιβολή ποινής. (Βλέπε *Stylianides v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 518, στις σελίδες 524, 525, *Peristeronopighi Transport Co. Ltd. v. The Republic* (1967) 3 C.L.R. 451, S.A. De Smith, *Judicial Review of Administrative Action* 1973, 3rd edition - Natural Justice: The Right to a hearing).

30 Οι καθ' ων η αίτηση αντικρούουν τους ισχυρισμούς των αιτητών παραθέτοντας αποφάσεις όπου νομολογήθηκε ότι οι αρχές της φυσικής δικαιοσύνης δεν έχουν εφαρμογή σε καθαρά διοικητικές διαδικασίες. (Βλέπε *Kyriakides v. The Council for Registration of Architects & Civil Engineers* (1965) 3 C.L.R. 159, *Roditis v. Karageorghis & Others* (1965) 3 C.L.R. 230, 250, *Hadjilouka v. Republic* (1969) 3 C.L.R. 590, 574, *Maro Pantelidou v. Republic*, 4 R.S.C.C. p. 100, *Kontemeniotis v. C.B.C.* (1982) 3 C.L.R. 1027, *Group of Five Tours v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 793, 809). Προσθέτω επίσης επί του ίδιου σημείου την πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας, *Christou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 373, 376:

"The very nature ..... give the sub judge decision the

very characteristic of an administrative measure in which case the right to be heard does not arise and not of a disciplinary sanction, in which case the person affected thereby would have had to be heard."

5

Κατά τη δικαστική μου κρίση, η απόφαση της Κεντρικής Τράπεζας να ανακαλέσει την άδεια λειτουργίας της αιτήτριας εταιρείας, αποτελεί διοικητική πράξη και σύμφωνα με την ξεκαθαρισμένη νομολογία στο θέμα αυτό η αιτήτρια δεν είχε δικαίωμα να ακουστεί προτού ληφθεί η σχετική απόφαση.

10

Είναι ισχυρισμός των αιτητών ότι η Κεντρική Τράπεζα κατέληξε στην ανακλητική της απόφαση χωρίς να ασκήσει τη δέουσα έρευνα. Οι καθ'ων η αίτηση αντικρούουν τον ισχυρισμό αυτό παραπέμποντας στις επιστολές της προς το Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας και το Τμήμα Τελωνείων και τους ίδιους τους αιτητές (τεκμήριο 6). Επίσης, στην επιστολή τους προς την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος ζητώντας να πληροφορηθούν τους τρόπους πιστοποίησης των εντύπων εξαγωγής, αλλά και στις επιστολές της προς τους ίδιους τους αιτητές (τεκμήρια 9, 11 και 12).

15

20

Κατά την απόφασή μου, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι έγινε έρευνα και η έρευνα ήταν πλήρης, προήλθε από διασταύρωση όλων των στοιχείων και δόθηκε επανειλημμένα η ευκαιρία στην εταιρεία να απαντήσει στα ερωτήματα της Κεντρικής.

25

Ορθή άσκηση της διακριτικής εξουσίας της Κεντρικής Τράπεζας να ανακαλέσει τη δοθείσα άδεια; Οι αιτητές ισχυρίζονται ότι για να θεωρηθεί νόμιμη η ανάκληση της άδειας της αιτήτριας, αυτή θα πρέπει να είναι σύμφωνη με τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου που διέπουν την ανάκληση διοικητικών πράξεων. (Βλέπε *Charalambides v. Republic* (1964) 3 C.L.R. 326, 334 και Μ. Στασινόπουλος, Μαθήματα Διοικητικού Δικαίου).

30

35

Κατ' αντιδιαστολή προς τα πιο πάνω, οι καθ'ων η αίτηση θεωρούν νόμιμη τη διοικητική πράξη της ανάκλησης και επιρρίπτουν την ευθύνη στους αιτητές στο ότι παρέβησαν τους όρους αδειας των. Επίσης ισχυρίζονται ότι ορθά

40

ανακάλεσαν την άδεια που δόθηκε για τους εξής παρακάτω λόγους:

5 (α) Η Κεντρική Τράπεζα έχει εξουσία βάσει του άρθρου 40(1)(β) του Περί Ελέγχου του Συναλλάγματος Νόμου να ανακαλεί άδειες που εξέδωσε βάσει του Νόμου αυτού. Έχει επίσης εξουσία να επιβάλλει οποιοσδήποτε όρους θα έκρινε πρόπον (may be absolute or conditional). (Βλέπε *Καραγιάννη v. Δημοκρατίας* (1980) 3 Α.Α.Δ. 108):

15 "Permission to non-resident to subscribe memorandum of Company under Exchange Control Law within unfettered discretion of respondent Bank. Administrative Court always cautious and slow to interfere with its exercise. Respondent Bank under no duty to examine possibility of imposing conditions before resorting to absolute prohibition."

20 Ένας από τους βασικούς όρους που επέβαλε η Τράπεζα στους αιτητές για να είναι "υπεράκτια" εταιρεία και να απολαμβάνει την ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση των υπεράκτιων εταιρειών, ήταν ότι η Εταιρεία αυτή δε θα έπρεπε να διεξάγει καμιά εργασία στην Κύπρο. Στο δε

25 Ιδρυτικό της Έγγραφο (τεκμήριο 2) υπήρχε ο εξής όρος:

30 "Όλοι οι δραστηριότητες ..... της εταιρείας εξαιρουμένων της διεύθυνσεως και διαχειρίσεως θα διεξάγονται αποκλειστικώς και μόνον εκτός Κύπρου."

Η Τράπεζα μετά από ενδελεχή έρευνα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι αιτητές παραβίαζαν τους όρους της άδειάς τους κατά δύο τρόπους:

35 (α) Χρησιμοποιούσαν την ημεδαπή Εταιρεία Μ.Ντ. Νικολαΐδης ως μεσάζοντες για τις εισαγωγές τους. Η Κυπριακή Εταιρεία εκτός του ότι κανένα κέρδος δεν εισέπραττε από τους αιτητές επωμιζόταν και το συναλλαγματικό κόστος αγοράς/πώλησης συναλλάγματος

40 (επιστολή Ε.Τ.Ε. ημερομηνίας 12/12/86).

(β) Χρησιμοποιούσαν διάφορες Κυπριακές Εται-

ρείες (βλέπε τεκμήριο 15) ως πωλητές/αποστολείς πάνω στα έντυπα εξαγωγών CD3 κατά παράβαση των κανονισμών και του Νόμου.

(γ) Οι Κυπριακές εταιρείες, όπως φαίνεται στα έντυπα εξαγωγών (τεκμήρια 19(α)(β)(γ)), χρησιμοποιήθηκαν εικονικά μόνο, αφού ούτε αγόραζαν ούτε πωλούσαν εμπορεύματα. 5

Με βάση τα πιο πάνω στοιχεία οι καθ' ων η αίτηση κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η MARGAL επιδιόταν σε εμπορικές πράξεις με Κυπρίους με αποτέλεσμα να ζημιώνουν τις Κυπριακές εταιρείες και τα γενικότερα οικονομικά συμφέροντα της Δημοκρατίας. Η ουσία της υπόθεσης της Κεντρικής Τράπεζας πάνω στην οποία στηρίχτηκαν για να εκδώσουν την απόφασή τους, δεν ήταν το ποιος επιβαρυνόταν με το συναλλαγματικό κόστος, αλλά ο τρόπος λειτουργίας της αιτήτριας Εταιρείας που ήταν εκτός του υπεράκτιου πλαισίου. 10
15
20

Σε περίπτωση άσκησης διακριτικής εξουσίας το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά την κρίση του με την κρίση της δημόσιας αρχής. (*Χατζηρακλέους v. Δημοκρατίας* (1984) 3 Α.Α.Δ. 604, (1) *York International Securities (Cyprus) Ltd., of Nicosia*, (2) *Downholme International Investments N.V. of the Netherland Antilles v. The Central Bank of Cyprus* (1987) 3 C.L.R. 933 at p. 956):- 25

".... in cases such as the present, the administrative organ has a very wide discretion as it covers a matter of fiscal policy and an administrative Court is always cautious and slow to interfere with its exercise of discretion. In these circumstances I am of the view that the exercise of the discretion of the respondent bank ..... was, also, reasonably open to it." 30
35

Αναφέρω επίσης την απόφαση του κ. Δημητριάδη *Othonos & Others v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 362:

"Το Δικαστήριο τούτο δεν δύναται να υποκαταστήσει την καθ' ης η αίτησις εις την ενάσκησιν της διακριτικής ευχέρειας, εκτός εάν η τελευταία υπερέβη τα ακραία 40

όρια της ευχέρειας αυτής ή κακώς ήσκησεν την ευχέρειαν αυτήν."

5 Με βάση τις πιο πάνω αρχές πάνω στα γεγονότα της εξεταζόμενης υπόθεσης όπως περιληπτικά έχουν εκτεθεί, βρίσκω πως η απόφαση της Κεντρικής Τράπεζας δεν υπερβή τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας ή ότι ήσκησε κακώς την ευχέρεια αυτή.

10 Οι αιτητές επίσης ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη πράξη/απόφαση είναι καθ' ολοκληρία αναιτιολόγητος. Η επιστολή με την οποία κοινοποιήθηκε η απόφαση αυτή, ημερομηνίας 30/1/87 (τεκμήριο 20) απλώς αναφέρει ότι
15 ανακαλούν την άδεια τους γιατί οι αιτητές δε συμμορφώθηκαν με αυτή. Επίσης αργότερα με τέλεξ ημερομηνίας 17/2/87 (τεκμήριο 23) εξηγεί προς τους αιτητές ότι είχαν επανειλημμένα συνεργαστεί με ημεδαπές εταιρείες εις βάρος της οικονομίας της Κύπρου. (*Zavros v. The Republic* (1969) 3 C.L.R. 310, 315, *The Republic v. Georghiades* (1972) 3 C.L.R. 594, *Metaloc v. The Republic* (1969) 3 C.L.R. 351, *Demosthenous v. The Republic* (1973) 3 C.L.R. 354, *Eleftheriou v. Central Bank* (1980) 3 C.L.R. 85, 98).

25 Οι καθ' ων η αίτηση ισχυρίζονται πως εδόθη αιτιολογία της ανάκλησης η οποία και συμπληρώνεται από το σχετικό φάκελο.

30 Αναμφίβολα η απόφαση της Κεντρικής Τράπεζας είναι πλήρως αιτιολογημένη όπως δείχνει η σχετική αλληλογραφία, αλλά πέραν τούτου, συμπληρώνεται και από το σχετικό φάκελο τον οποίο η άλλη πλευρά είχε την ευκαιρία να ερευνήσει.

35 Η υπόθεση πρέπει να συνοψισθεί πολύ περιληπτικά ως εξής: Η αιτήτρια ζήτησε και της δόθηκε άδεια να εγγραφεί και λειτουργήσει στην Κύπρο σαν υπεράκτια εταιρεία με τον όρο ότι οι δραστηριότητές της, εκτός από διεύθυνση και διαχείριση αυτής ταύτης της εταιρείας, θα διεξάγονται
40 αποκλειστικώς και μόνο εκτός Κύπρου. Η Κεντρική Τράπεζα Κύπρου σε απάντηση επιστολής των δικηγόρων της εταιρείας, προτού η εταιρεία εγγραφεί, ανέφερε πως (κατά

πρόχειρη μετάφραση εκ του αγγλικού), "υπεράκτιες επιχειρήσεις μπορούν να αγοράζουν εμπορεύματα που κατασκευάστηκαν στο εξωτερικό από εγκεκριμένες αποθήκες του τελωνείου και που τα εμπορεύματα αυτά ανήκουν σε επιχειρηματίες ντόπιους, με σκοπό όπως τα επανεξάξουν στο εξωτερικό, νοουμένου ότι οι πληρωμές γίνονται με εξωτερικά κεφάλαια" - "offshore enterprises may purchase foreign made goods from bonded stocks belonging to local businesses for the purpose of reexporting them abroad provided that they always pay in external funds." 5 10

Η αιτήτρια εταιρεία βασισμένη πάνω στην επιστολή αυτή της Κεντρικής Τράπεζας προέβη σε δραστηριότητες, όπως περιγράψω πιο πάνω, που δεν είναι απλή αγορά εμπορευμάτων από αποθήκες τελωνείου για επανεξαγωγή, αλλά οι δραστηριότητες της εταιρείας είχαν εμπλέξει ημεδαπούς οργανισμούς, εταιρείες και ανθρώπους σε μια σειρά δραστηριοτήτων που οπωσδήποτε είναι ενάντια προς το βασικό και θεμελιακό όρο της ιδρύσεως της εταιρείας, όπως περιγράφεται εις το άρθρο 3(ρ) του Ιδρυτικού Εγγράφου της. Με βάση τις εξουσίες που έχει Περί Ελέγχου του Συναλλάγματος και σαν ο προστάτης και θεματοφύλαξ της δημοσιονομικής πολιτικής της χώρας, έκρινε πως οι δραστηριότητες αυτές της εταιρείας δεν ήταν απλές παρατυπίες αλλά συγκρούονταν με τα οικονομικά συμφέροντα του τόπου και αφού εξήσκησε τα δικαιώματα που της παρέχει ο Νόμος, διέγραψε την εταιρεία. 15 20 25

Δεν έχω βρει, όπως ανέφερα πιο πάνω, κανένα στοιχείο που να με πείθει πως η Κεντρική Τράπεζα στην άσκηση της διακριτικής της εξουσίας υπερέβη τα ακραία όρια της ευχέρειάς της ή πως άσκησε την ευχέρεια αυτή κακώς ή το αιτιολογικό της απόφασεως της ήταν βασισμένο πάνω σε λανθασμένα ή παραπλανητικά γεγονότα ή Νόμο ή πως δεν ήταν αιτιολογημένη η απόφαση ή πως παρέβη βασικό κανόνα του Διοικητικού Δικαίου ώστε να επέμβει το Δικαστήριο. 30 35

Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς διάταγμα ως προς τα έξοδα. 40

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.